

Et Huweliksanzuk.

Ienakter

naor een novelle van Anton Tsjechov.

Stellingwarver vertaeling / bewarking

van

L. M. Hooghiemstra.

Personen:

- Gradus - het een aorig lappien grond.
- Alie - de trouwgraege, mar niet so makkelike dochter.
- Jehannes - buurman van de beide veurigen. [van Gradus

Opmarkings.

Et stok speelt op et plattelaand.

Gradus is half boer, half heer, mar lopt meerstensieds op klompew; hi'j set daov ^{mit} of en toe, as et so uutkomt, wat kracht bi'j an sien woorden. Veerder rookt hi'j een piepiew, het een ~~stevige~~ ^{grote} hangmor en een stevige kokkerd van een neure; hi'j dreegt of en toe een pette.

Jehannes lopt alied in stemmig swat omme; et ienige locht an him is een ^{gult of roed} vri'jgerelle - strikkiew. Hi'j is blicke, het een (blond) Hitler - morregien onder een smalle, scharpe prikneure en dreegt een brille mit een briede, donkere ^{raand} ~~monstr~~. Hi'j wol ~~de~~ dorpschoelmeester weren kunnen.

Alie is een stevige boeredochter mit half-lang, stroblond haor; se het een scharpe tonge en lopt as een man, mit grote stappen.

Eerste Teniel.

(Jehannes komt d'r in; swat jassen an en hoge hoed op; hi'j is doende sien haarsken an te trekken.)

Gradus: Wexels, daov hewwe Jehannes! Teg et es, beste man.

Jehannes: Meneer Gradus, ma'k jow groeten?

Gradus: Natuurlik, netuurlik, al tied! Mar wat riej' d'r stemmig uut! Hoj' van een begraafenis?

Jehann: 'k bin ^{allignd van et hiem kommen} uitsluitend van huus gaow om hierhenne te gaow.

Gradus: Mooi no! Mar ie doen toch je beste pak niet an, allieud om mi'j goeiedag te zeggen?!

Jehann: 'k wete hoe as et heurt...

Gradus: (pakt een flesse en schinkt twee glassies in) Gao mit. Aew, grappemaeker!... Op je gezondheid!

Jehann: Tén ogenblikkie, asjellieft... (haelt een papier uut de buse en begint te lezen:) „Hoogachte en bierunder wardeerde buurman...”

Gradus: Wat kiewwe now?

Jehann: „... a'k bi'j jow over jow slim gaastvri'je druumpel stap' bin, dan he'k dat daov mit et doel om an jow een verzuuk te richten...”

Gradus: Ken??

Jehann: „... een verzuuk..., eh... eh...”

Gradus: (tegew et jelliek) Wat he'k now an de neure hangen?

Jehann: „... van bierunder grote importaanste. De baanden van goeie naobuurschop die as oons al sund jaoren mi mekaander verbienen, en dat... eh... die...” (komt d'r niet goed uut.)

Gradus: Veruut, gao veerder!

Jehann: Et spiet me, ik bin de riegel kwiet...

Gradus: Zuuk 'm dan op!